

РЕШЕНИЕ

№ 399

гр. П., 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Кобуров

при участието на секретаря Вера Сухарова
като разгледа докладваното от Атанас Кобуров Гражданско дело № 20231230100594 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба подадена от Т. З. М., ЕГН: *****, от гр. П., ул. „Д.“ № 7, срещу Е. Е. А., ЕГН: *****, от гр. П., ул. „С.“ № 4.

Сочи се в същата, че с Решение № 70 от 02.03.2023 г., постановено по гр.д. № 927 по описа на РС - П. за 2022 г., родителските права по отношение на децата на страните - Д. ТР. М.а, с ЕГН: ***** и З.Т. М., с ЕГН: *****, са предоставени на тяхната майка – ответницата, като местоживеенето на децата е определено в къщата на бащата на ищеца на адрес гр. П., ул. „С.“ № 4, като бащата заплаща месечната издръжка.

Навежда се, че през последните месеци децата били видимо притеснени при срещите си с техния баща – ищецът, при което последният разбрал, че ответницата не желае децата да контактуват с него. Посочва се, че на 11 април, около 16 часа синът на ищеца - З. му се обадил по телефона, бил много разстроен и плачейки му заявил, че с така му Д. не искат да живеят при майка си, а при него, тъй като майка им системно ги бие, като последният акт на физическото насилие над З. бил в областта на черния дроб, а Д. биела с желязо и счупила телефона на Д. в главата ѝ. Релевира се, че децата споделили с баща си, че е имало случаи, в които майка им ги заключва на стълбите пред входа през нощта, че ги гони с нож, че реже с ножица дрехите, подарени от баща им, че им се кара ако контактуват с него, както и че често ги оставя заключени сами в къщи, за да се среща с мъж, с който има връзка, а след това отивала на работа. Децата признали пред баща си, че майка им ги склонила да лъжат при предходно производство между страните, образувано по молба на ответницата по Закон за защита от домашно насилие, което завършило с решение, по силата на което ищецът не може да доближава ответницата.

Твърди се, че е налице промяна на обстоятелствата, въз основа на които са определени първоначалните мерки, като според ищеца промяната в обстоятелствата е свързана с психическото и физическото посегателство над децата от страна на ответницата, липсата на зачитане на идентичността на децата, нарушаване на нормалната семейна среда, в която те живеят и поставянето им в уязвимо положение, като семейната среда, в която децата живеят е рискова, безотговорното отношение на ответницата към задълженията ѝ като родител и злоупотреба с предоставените ѝ родителски права, не полагането на необходимите грижи за тяхната безопасност, загуба на родителския авторитет и липсата на нормална емоционална връзка между тях.

В тази връзка се иска от съда да постанови решение, с което да се измени режима на упражняването на родителските права на децата на страните Д. ТР. М.а с ЕГН: ***** и на З.Т. М. с ЕГН: *****, определен от съда с решение № 70 от 02.03.2023 г., постановено по гр.д. № 927 по описа на РС П. за 2022 г., като предостави същите на бащата и определи местоживеенето на децата да бъде в гр. П. на ул. „Д.“ № 7, където живее в момента, до напускането на Е. Е. А. на жилището в гр. П. на ул. „С.“ № 4, след което местоживеенето на децата да бъде в гр. П., ул. „С.“ № 4; при присъждане родителските права на ищеца, да определи режим на лични контакти на майката, като изразява становище, че за определен период от време същият не трябва да включва преспиване при майката, като ищецът е съгласен майката да осъществява лични контакти всяка събота за времето от 10,00 до 18,00 часа; при присъждане родителските права на ищеца, да определи Е. Е. А., с ЕГН: ***** да заплаща на всяко едно от децата на страните - Д. ТР. М.а, с ЕГН: ***** и на З.Т. М., с ЕГН: *****, издръжка в размер на по 220 лева месечно, толкова колкото е определено като необходима с решение № 70 от 02.03.2023 г., постановено по гр.д. № 927 по описа на РС П. за 2022 г., които да са платими чрез ищеца - техния баща по предоставена ѝ банкова сметка, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, считано от датата на влизане на решението в сила до настъпване на обстоятелства, обосноваващи нейното изменение или прекратяване.

Претендира присъждане на направените разноски по делото.

В законоустановения срок за отговор, такъв е постъпил от ответницата, в който оспорва изложените от ищеца твърдения. Посочва, че предявените искове са допустими, но неоснователни. Сочи, че от момента на влизането в затвора на ищеца през м. януари 2019 г. до настоящия момент, тя и децата живеят в къщата на неговите родители, като майката полага грижи за децата и възпитанието им, а ищеца заплаща почти редовно определена му със съдебното решение издръжка, която почти винаги е в непълнен размер, а определена такава за минал период не е заплатена. Оспорва твърдението на ищеца, че са се променили обстоятелствата, при които са определени първоначалните мерки по отношение на децата, като твърди, че в хода на производството за определяне на родителските права и режима на контакти, от разпитите на децата и изготвения социален доклад се установило по безспорен и категоричен начин, че изложеното в исковата молба не отговаря на истината. Навежда, че поведението на ищеца има за цел да саботира родителските ѝ качества и да я тормози психически. Сочи, че ищецът е осъден с Решение № 194 от 29.07.2022 г. за оказано по отношение на нея и в присъствие на децата им домашно насилие. Също, че ищецът сигнализирал Отдел „Закрила на детето“ през м. април, че децата са поставени в риск от майката, която ги пребивала и заключвала. Твърди, че към настоящия момент има партньор, който ѝ помага в грижите за децата, както и че по никакъв повод не е възпрепятствала контактите на децата с ищеца, като е поощрявала по-честите контакти между бащата и децата. Изразява становище, че при желание от страна на децата да живеят при баща си, няма да се противопостави на решението на децата и ще уважи желанието им.

В съдебно ищецът се явява лично и с упълномощен адвокат, като поддържа исковата си претенция.

Ответницата се явява лично и процесуален представител, като оспорват исковата молба.

В хода на делото, в качеството им на свидетели, са разпитани лицата: С.Б.А., К.В.А. и З. С. М.. Като свидетели са разпитани и психолозите, работещи с децата на страните Д. Н. и Н. Р..

Събрани са писмени доказателства.

Децата Д. ТР. М.а и З.Т. М. са изслушани по реда на чл.15 от Закона за закрила на детето, в присъствието на социален работник – Е.П..

В последното по делото съдебно заседание ищцовата страна е оттеглила предявения иск за изменение режима на упражняване на родителските права по отношение на детето Д. ТР. М.а, като съдът е прекратил производството по делото в тази част.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства преценени по отделно и в съвкупност по ред на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От ангажираните писмени доказателства се установява, че с Решение № 70/02.03.2023 г. по гр. д. № 927/2022 г. на Районен съд – гр. П., родителските права по отношение на децата Д. ТР. М.а, ЕГН: ***** и З.Т. М., ЕГН: ***** са предоставени на майката Е. Е. А., ЕГН: ***** . Определен е и режим на лични контакти на бащата с децата, като същият е осъден да им заплаща ежемесечна издръжка от по 220 лв. месечно за всяко от децата.

Изясни се също, че до 2019 г. /когато бащата влиза в затвора/, а и след това до настоящия момент, децата живеят със своята майка в гр.П., на ул. „С.“ № 4, както и че от близо пет месеца детето З. М. живее при своя баща и ищец по делото в гр.П., ул. „Д.“ № 7.

Приобщеният социален доклад от Д „СП“ – П. с изх.№ ПР/Д-Е-П/93-001/08.09.2023 г. изяснява, че от 2019 г. за децата основни грижи полага майка им, както и че с решение на съда от 2023 г. родителските права по отношение на З. и сестра му Д. са предоставени на майката. Същите живеят в дома, където са родени и отглеждани в гр.П., ул. „С.“ № 4, който е собственост на дядото по бащина линия и представлява етаж от къща, състоящ се от хол с кухня и трапезария, две спални и сервизни помещения. Посочено е, че жилището е обзаведено с всичко необходимо, като децата имат условия за живот. Бащата на децата живее в жилище в гр.П., на ул. „Д.“ № 7, което се състои от кухня с хол, спалня, детска стая и хигиено-санитарен възел. Детската стая е обзаведена с ъглови легла, гардероб за дрехите, бюро и други вещи за обичайно потребление. Изложено е още, че през учебната 2022/2023 г. З. е бил ученик в шести клас в ОУ „Гоце Делчев“ в гр.П., но заради лошо поведение, сбивания и подигравателно отношение към педагогическия персонал, майката го премества в ОУ „Кочо Мавродиев“ гр.П.. След преместването му, З. се справя добре в училище, редовен е в часовете, държи се добре със съучениците и уважително с преподавателите. Твърди се също така, че от постъпилия доклад от Център за обществена подкрепа гр.П., се установява, че невъзможността на родителите да контактуват помежду им, създава трудности и отключва проблемни зони при отглеждането на децата, както и че същите въвличат децата си в манипулативни техники и зловредни стратегии, които рефлектират върху техните убеждения, чувства и поведение. Децата изпитвали отрицателни чувства ту към единия, ту към другия родител в зависимост от това дали се намират в спокойна среда и дали се задоволявали желанията им, най-вече от свободно време и финансов ресурс, като по този начин родителите в борбата помежду им променяли ценностите на децата, техните интереси и възгледи за живота. По наблюдения на психолога на социалната услуга, към датата на изготвяне на доклада, З. изпитва силна привързаност и към двамата си родители, като към момента бил в по-близки отношения с баща си, както и изпитвал силна привързаност и към сестра си. Изложено е, че З. бил комуникативен, лесно влизал в разговор, поддържал разговор и бил емоционално зрял за възрастта си.

На основание чл.15 от Закона за закрила на детето в с.з. проведено на 24.10.2023 г. е

изслушвано детето З. М. в присъствието на социалния работник Е.П..

Детето заявява, че в момента учи в училище „Кочо Мавродиев“, но там не се чувствал добре, като искал да се премести да учи в предишното му училище „Гоце Делчев“, където били приятелите му и познавал учителите. Сочил, че в момента живеел при баща си в гр.П., ул. „Д.“ № 7, близо до парка. Твърди, че се разбирал добре с Катя /жената, с която бащата живее на съпругески начала/, която му помагала за ученето, тъй като сега имал слаби оценки, защото майка му не му помагала да научи, а като изкарвал слаба оценка го удряла. Посочва, че се чувал и виждал със сестра си, но на къщата не искал да ходи, защото веднъж като ходил с баща си да си вземе дрехи, защото ставало студено го изкарвали крадец и му казали повече да не се качва горе, не му давали ключ, а втория път го обвинили, че взел ключа на дядо му за мотора. Излага твърдения, че майка му често го биела, докато баща му никога не го бил удрял. Заявява категорично, че желае да живее с баща си, тъй като там му било по-спокойно, имал добри условия, собствена стая, а в старата къща били със сестра му в една стая. Сочил, че преди участвал в сбивания, но в момента бил по-спокоен и даже не отвърщал, ако някой го ударил. Изразява категорично желание да живее при баща си.

В същото съдебно заседание проведено на 24.10.2023 г. са разпитани и допуснатите в качеството на свидетели лица С.Б.А., К.В.А. и З. С. М..

Свидетелката С.А., посочва, че познава страните по делото, тъй като били приятелски семейства и имала наблюдения върху тях като хора. Твърди, че на 11.04.23 г. отивали на екскурзия с Т. и К., като пътували тя и нейната племенница в тяхната кола, при което З. се обадил по телефона и започнал да моли баща си да живее при него, защото майка му го биела, при което Т. му обяснил, че не можел да го вземе защото си имало процедура, след което З. казал, че не искал майка му да му е майка, а искал К. да му е майка, при което Т. се разплакал. Посочва, че няколко дни след екскурзията била на кафето при Т. и К., при което дошла Л., а след като си тръгнала при тях дошли децата, като Д. показала, че имала рани по ръцете, че майка ѝ я била ударила и била счупила телефона ѝ. Излага твърдения, че докато Т. бил в затвора, Ленчето отивала при нея на кафе, като започвала да говори против Т. пред децата, използвала нецензурни думи по отношение на К., при което свидетелката ѝ казала повече да не я натоварва и спрели да контактуват. Сочил, че в момента З. бил при Т. и Катя, където се чувствал много добре, както и че З. искал категорично да живее при баща си. Твърди, че Т. се държал много добре с него, а К. се държала добре с децата и в началото Д. също искала да живее при баща си.

Свидетелката К.А. /живееща в условията на конкубинат с ищеца/, посочва, че живее с Т. на семейни начала от три години. Сочил, че З. почти целият месец юли бил при тях, след това отишъл при майка си за известен период, след което се върнал при тях и повече не се връщал при майка си. Свидетелката излага, че участва в грижите за З., като описва детето като агресивно, дете с проблеми, автоагресия и агресия навън. Автоагресията се състояла в това да си самонаранява ръцете, като белезите се виждали. Твърди, че дисциплината му била много лоша, имал лошо поведение в училище и извън него, постоянно имало оплаквания в училище, в парка от охраната, от родители, като баща му винаги се отзовавал. Излага

твърдения, че сега в детето имало промяна, че не общувало с деца, които му влияели, че имал само извинени отсъствия, както и че Т. имал регистрация в „Школо“ и всеки ден следял информацията свързана с детето. Свидетелката посочва, че тя изцяло помагала на З., тъй като детето сричало като чете, не можело да чете, не можело да разбере разказвателните предмети, не знаело таблицата, не можело да направи елементарни сметки по математика, а от английския език не знаело нищо. Сочи, че любим предмет на З. бил биологията, всеки ден го карала да чете, за да можел да чете гладко и вече имал напредък по разказвателните предмети. Твърди, че З. имал отделна детска стая, в която нямало само телевизор, но имало всички необходими условия за едно дете. Сочи, че З. нямал проблеми да общува с детето на свидетелката. Излага твърдения, че към момента З. бил по-спокоен, но когато общувал с майка си по телефона ставал изнервен, нагрубявал и използвал нецензурни думи, каквото поведение имал и в училище. Посочва още, че децата ѝ споделяли, че били физически малтретирани в къщи, че З. го било страх, защото майка му го душала за главата, когато отивали при тях искали първо да се оплачат, но при условие, че майка им нямало да разбере. По думи на свидетелката децата споделяли, че майка им била отпращала обиди към тях, като най-често З. споделял, че тя не се интересувала от тях.

Свидетелят З. М. /баща на ищеца Т. М./, споделя, че го интересували децата, като те трябвало да бъдат заедно. Твърди, че З. бил добър ученик, можел да чете и майка му винаги го подкрепяла, сестра му Д. също му показвала. Сега не можел да каже нищо, защото от няколко месеца З. не живеел при тях. Посочва, че отгледал децата от малки, те го уважавали, но сега какво станало не можел да каже. Описва Е. като много добра домакиня. Сочи, че като майка може да ги била ударила по един шамар, но най-важното било, че ги поддържала децата, нито били гладни, нито жадни. Посочва, че Е. не е имала проблеми със З. в училище, децата си учили. Излага твърдения, че Т. му е син, отношенията им били като баща и син, не били лоши, но не можел да разбере какво става.

По делото в качеството на свидетел е изслушан и психолога, който работи с детето З. М., а именно Н. Р., която заявява, че работи с него от няколко месеца. Посочва, че когато дошъл З. бил видимо притеснен, бил емоционално нестабилен, но към днешна дата детето било спокойно, нямало изблици на плач, каквито имало в началото, налице била промяна и З. се чувствал добре. Сочи, че е налице негативно отношение от З. към един от родителите му, а именно към майка му. Излага твърдения, че З. имал поведенчески проблеми относно средата извън Центъра, училищната среда, като сам споделял, че бил тръгнал по лошия път, но сега казвал, че нямал такива прояви, бил тръгнал в положителна посока, искал да спортува, показвал, че си бил покачил оценките в училище. Заявява, че в началото З. споделял за проблеми в училище, но към момента нямал такива проблеми в училище. Свидетелката посочва, че З. споделял, че имал страх от майка му, като и че този негативизъм бил от началото на работата с него и въпреки опитите да запазят отношенията ми /между майка и син/, нямало промяна. Свидетелката споделя, че със З. коментирали и го мотивирали да осъществява срещи с майка си, но той категорично отказвал, като споделял, че майката се държала агресивно, за насилие споделял и по негови думи в него имало

високо ниво на негативна нагласа. Твърди, че такива чести промени не се отразявали добре на детето, родителите били мотивирани и се правили се опити същите да запазят добрия тон между тях, да имат добра комуникация, за да можело детето да се чувства спокойно, като имало лек напредък между тях двамата, но като цяло не било това, което трябвало да бъде. В заключение излиза, че относно сестра му З. споделял, че нямало промяна в чувствата и отношенията един към друг и това, че живеели при различните родители по никакъв начин не нарушавало тяхната близост.

Ищецът Т. М. при изслушването непосредствено от съда заявява, че не бил дал никакъв повод Д. да избяга от него. Децата искали да бъдат при него, но той им обяснил, че това нямало как да стане след като майка им не била уведомена за това и тъй като Д. имала никакви планове сутринта рано избягала. Посочва, че никога не забранявал на Д. да отива при него, но майка им била агресирала защото З. се качил до къщата, за да си вземе два суитчера и два чифта дънки. Сочи, че майката на З. на два пъти изпращала съобщения той да й се обади по телефона, при което детето не искало, почвало да се сърди и не му говорило. Заявява, че З. от пет месеца бил при него, като имал много напредък в поведението, вече почнал да чете, тъй като в началото З. не знаел азбуката и не знаел да чете, а също така пиел и пушел. Посочва, че откакто З. живеел при него нямало никаква агресия, не се сбивал, спазвал това, което му се казвало и ограниченията. Излага твърдения, че най-големият страх на З. бил да се качи горе /визира къщата, в която живеят майката и сестрата на З./, защото след като майка му се обаждала, З. започвал да си гризе ръцете, искал да спи на светната крушка, а преди това постигнали напредък до това З. да спи на изключена крушка. Посочва, че З. искал да живее при него и изпадал в истерия като знаел, че трябвало да се качи горе. Заявява, че З. имал 24 извинени отсъствия, защото бил болен и имал бележка за тези отсъствия. В училище сега всичко било наред, З. имал по-високи оценки, каквито не бил виждал досега. По отношение на Д. заявява, че иска да уважи желанието на детето и то да продължи да живее с майката.

В хода на производството по делото са ангажирани писмени доказателства – Решение № 70 от 02.03.2023 г., постановено по Гр.д.№ 927/2022 г. по описа на РС-П., Решение № 194 от 29.07.2022 г., постановено по Гр.д.№ 925/2022 г. по описа на РС-П., Заповед за защита № 5 от 29.07.2022 г. по Гр.д.№ 925/2022 г. на РС-П., Молба от Е. А. до ЧСИ Шукри Дервиш за образуване на изпълнително дело срещу Т. М., информация за преместване на ученик, подлежащ на задължително обучение от Трето ОУ „Гоце Делчев“ гр.П., удостоверение за наследници на Д. Г. М.а, Нотариален акт № 95, том 1, дело № 148/1971 г. на П.ки народен съдия, вайбър кореспонденция между страните, характеристика на З.Т. М. от 23.10.2023 г. издадена от Първо ОУ „Кочо Мавродиев“ гр.П., характеристика на З.Т. М., издадена от Първо ОУ „Кочо Мавродиев“ гр.П., извлечения от „Школо.бг“ за З. М., уведомление относно извършени нарушения от З.Т. М. изх.№ АСД-05-158/17.02.2023 г. от Трето ОУ „Гоце Делчев“ гр.П., вайбър кореспонденция между страните, извлечение от „Школо.бг“ относно З. М.. Към доказателствата по делото е приобщен социален доклад изх.№ ПР/Д-Е-П/93-001/08.09.2023 г. от Дирекция „Социално подпомагане“ гр.П., касаещ детето З.Т. М..

По делото е приет социален доклад, изготвен от Дирекция „Социално подпомагане“ гр.П. относно детето Д. М.а. По реда на чл.15 от ЗЗДт същото е изслушано в присъствието на социалния работник Е.П., както и в качеството на свидетел е разпитан психолога, който работи с детето Д., но съдът не обсъжда същите, предвид направеното оттегляне, респ. прекратяване на производството в частта касаеща изменение упражняването на родителските права по отношение на детето Д. ТР. М.а.

Така приетата за установена фактическа обстановка, предпоставя следните правни изводи :

Производството по спорна съдебна администрация по реда на чл.127, ал.2 СК, каквото е настоящото, по общо правило започва и се развива по молба на някой от двамата родители, когато те не живеят заедно и не са постигнали споразумение, утвърдено от съда, относно местоживеенето на ненавършилите пълнолетие техни деца, упражняването на родителските права, личните отношения с децата и издръжката им.

По тези въпроси съдът следва да се произнесе с решението си по чл.127, ал.2 СК, предвид изричното им изброяване както в ал.1, така и в ал.2 на чл.127 СК.

По тези въпроси съдът се произнася служебно с бракоразводното решение - чл.59, ал.2 СК, с решението за унищожаването на брака - чл.48, ал.3 СК, както и с решението, с което се установява произхода на детето - чл.70 СК.

Във всички тези случаи, включително в производството по чл.127, ал.2 СК, при изричното препращане към разпоредбата на чл.59 СК, **законодателят възлага на съда служебно да следи за защитата във възможно най-голяма степен на интересите на децата, като изхожда изключително от тези интереси.**

Именно с оглед защитата на интересите на децата, в рамките на посочените спорни производства, в които тези въпроси се разрешават от съда, служебното начало име превес над диспозитивното начало (т.1 от ТР №1/09.12.2013г. на ОСГТК на ВКС). Трайна е съдебната практика на ВКС (Решение №30/01.02.2019г. на ВКС по гр.д. № 3060/2018г.,IV Г.О.), че необходимостта от пълното разрешаване на посочения комплекс въпроси, предвид изричното препращане на чл.127, ал.2 СК към чл.59 СК, при липса на утвърдено споразумение по тези въпроси по чл.127, ал.1 СК, в производството по чл.127, ал.2 СК, съдът следва служебно да се произнесе по всички тях - в тяхната съвкупност, независимо с кой от тях изрично е сезиран с молбата на някой от родителите, които вече не живеят заедно.

В случая с исковата молба на ищеца - бащата е поискано от съда на него да възложи упражняването на родителските права по отношение на сина му З., да определи местоживеенето му, личните отношения с майката и изплащаната от нея издръжка.

Съобразявайки изложеното, съдът счита исковата претенция за допустима, като изхождаща от легитимирано лице и данните по делото не индицират процесуални пречки за разглеждането и по същество.

Следва да се има предвид, че под изменение на обстоятелствата в коментирувания аспект трябва да се отчита както **промяна на предишни факти**, обусловили формирането на предходно определения режим, така и настъпването на **нови обстоятелства и/или на такива, които рефлектират на ефективността и рационалността на по-рано постановения режим**. Именно в този смисъл е ориентираната и задължителната тълкувателна практика – вж. *т. V във вр. с т. II от Постановление № 1 от 12.11.1974 г. на Пленума на ВС*, както и от задължителната съдебна такава формирана по реда на чл. 290 ГПК – вж. *Решение № 65 от 28.02.2014 г. по гр. д. № 4202/2013 г., IV г.о. на ВКС*.

Под „изменение на обстоятелствата” се разбират, както новите такива, които влошават положението на детето при родителя, при когото то е оставено за отглеждане и възпитание, така и обстоятелствата, с които **би се подобрило положението му при новото разрешение**.

По своето съдържание изменението на обстоятелствата, респ. – новите обстоятелства могат да имат най-различна проявна форма. Те могат да се отнасят до родителските, възпитателските или моралните качества на родителите, **до тяхното и на децата поведение**, до желанието на децата и на родителите относно упражняването на родителските права и мерките за лични отношения с другия родител, до социалната среда, в която живеят децата след решението, до жилищните, битовите и материалните условия и т.н.

Във всички случаи, съдът е длъжен да обсъди дали комплексът от тези обстоятелства се отразяват, и по какъв начин на положението на детето и на ефикасността на мерките, които определят същото. Желанието на детето /децата/ и това на родителите относно упражняването на родителските права и мерките за лични отношения с другия родител, **не са задължителни за съда**.

Техните становища и искания, както и установеното по делото тяхно поведение се обсъждат **на общо основание и се вземат предвид и се преценяват в съвкупност с всички останали релевантни обстоятелства по делото, като висшият критерий за решението на съда е интересът на децата**.

Съдът внимателно анализира посоченото от детето З. М. при изслушването му по реда на чл.15 от Закона за закрила на детето, което категорично заяви, че желае да живее при баща си, тъй като майката не се интересувала от него, не му обръщала достатъчно внимание и имало често случаи, в които го удряла.

С оглед тези изразени предпочитания от детето, съдът анализира и показанията на изслушаните в качеството на свидетели лица водени от ищцовата страна, както и на психолога при Център за обществена подкрепа гр.П., Н. Р., която работи със З..

От представения по делото социален доклад, а и от останалия събран

доказателствен материал може да се приеме, че оценката за качествата на бащата, отношението му към неговия син, битовите условия и пр., при него, респ. възможностите му като родител понастоящем са положителни.

Безспорно установено по делото е и това, че детето З. предходно е имало изключително сериозни проблеми във връзка с поведението си, както в семейна среда, извън нея, така и в училище, довели до сбивания, употреба на цигари и алкохол, отсъствие от учебните занимания, проблеми с учители и съученици, довели до преместването му в друго училище.

Вина за създалата се тежка ситуация имат и двамата родители във връзка със сложните им взаимоотношения, но основно отглеждащият родител, в случая майката.

Преценени в тяхната съвкупност, в т.ч. възрастта на детето, психоемоционалното му състояние и необходимостта за охраняване на най-добрия му интерес, новите обстоятелства установени в настоящия процес, налагат допускането на промяна в родителските грижи спрямо детето З.. И то в посока предприемане на мерки за перманентен родителски контрол досежно непълнолетното момче.

Това според съда категорично налага възложеното на майката упражняване на родителските права да бъде променено в полза на ищеца-баща.

С оглед на изложеното от фактическа страна съдът приема, че предявеният иск е основателен. Въпреки изключително краткия период след влизане в сила на предходното решение, според съда са настъпили много съществени промени в обстоятелствата, свързани с положението на детето З., засягащи постановените по-рано мерки.

Най-важното е това, че непълнолетното момче от месеци фактически изцяло живее при своя баща, а не при родителя на когото правата са предоставени по-рано.

На второ място, забелязва се макар и все още не достатъчно интензивна промяна в поведението на З. – повече ангажираност в учебния процес, канализиране на спортните му интереси, липса на участие в сбивания и пр.

Тези промени в обстоятелствата, налагат и съответната правна промяна.

Според настоящия решаващ състав, към момента всяка една нова промяна, в какъвто и да е вид /вкл. и връщане на З. в жилището на неговата майка/, не само не би помогнала, а по-скоро би допълнително усложнила и без това изключително комплицирани отношения между самите родители, между тях и децата, а и между тях самите, също.

Още повече, че разпитаният по делото свидетел Р. /психолог към ЦОП-П./, чийто показания съдът основно кредитира, безспорно установява, че детето се страхува от майка си и не желае да осъществява никакви контакти с нея.

В същото време бащата-ищец, през месеците, през които непосредствено се е грижил за сина си, е повлиял в някаква положителна посока, касателно психическото

му и емоционално състояние.

Очевидно е, че това са съществени промени, даващи основание да се измени предходно решение относно упражняването на родителските права спрямо З., местоживеенето на детето, режима на личните отношения и издръжката на детето и да се определят нови мерки, поради което искът следва да бъде уважен, както е предявен.

Постановените мерки относно упражняването на родителските права спрямо детето З., следва да бъдат изменени, като се предоставят на бащата-ищец, да се определи местоживеенето на детето при него, а на майката-ответник да се предостави възможност за лични контакти с него.

Издръжката, присъдена по предходно решение следва да се прекрати за детето З., респ. да се присъди нова такава, но платима вече от родителя, при когото момчето няма реално да живее. В случая се претендира майката да заплаща издръжка в размер на 220 лева, като същата се дължи считано от влизане в сила на решението до настъпване на обстоятелства, водещи до изменението или прекратяването ѝ. Този размер на издръжка е близо до законово предвидения минимум и следва да бъде присъдена.

Освен това, предвид уважаването на настоящата претенция, местоживеенето на детето З. М. следва да бъде определено на адреса на бащата.

Относно режима на лични контакти на майката с детето, съдът намира предложения в ИМ за адекватен, най-вече във връзка с влошените отношения майка/син.

Съгласно чл.78, ал.1 ГПК, ответникът дължи на ищеца сторените от последния разноски по делото в общ размер на 1 030 лева, от които 1 000 лева адвокатско възнаграждение и 30 лева ДТ за образуване на делото.

По изложените съображения и на основание чл.59, ал.9 СК, П.кият районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ мерките относно упражняването на родителските права спрямо детето З.Т. М., ЕГН: *****, постановени с решение № 70 от 02.03.2023 г. по гр. дело № 927/2022 г. на Районен съд гр. П., **в следния смисъл:**

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо детето З.Т. М., ЕГН: *****, **на** бащата Т. З. М., ЕГН: ***** от гр.П., ул.Д. № 7.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на детето З.Т. М., ЕГН: ***** при бащата Т. З. М., ЕГН: ***** с адрес гр.П., ул.Д. № 7.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на майката Е. Е. А., ЕГН: ***** от гр.П., ул.С. № 4, с малолетния З.Т. М., ЕГН: *****, всяка първа и трета събота от месеца от 10.00 ч. до 18.00 ч.

ПРЕКРАТЯВА определена с решение № 70 от 02.03.2023 г. по гр. дело № 927/2022 г. на Районен съд гр. П. издръжка, която бащата Т. З. М., ЕГН:7507020024 е осъден да заплаща за детето си З.Т. М., ЕГН: *****.

ОСЪЖДА Е. Е. А., ЕГН: ***** от гр.П., ул.С. № 4, да заплаща на малолетния си син З.Т. М., ЕГН: ***** - месечна издръжка в размер на 220 /двеста и двадесет/ лева, платими чрез неговия баща по предоставена банкова сметка, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, считано от датата на влизане в сила на решението в сила до настъпване на обстоятелства, обосноваващи нейното изменение или прекратяване.

ОСЪЖДА Е. Е. А., ЕГН: ***** от гр.П., ул.С. № 4, **да заплати** на Т. З. М., ЕГН: ***** от гр.П., ул.Д. № 7, сумата от 1 030 /хиляда и тридесет/ лева, представляваща сторени по делото разноси.

ОСЪЖДА Е. Е. А., ЕГН: ***** от гр.П., ул.С. № 4, **да заплати** по сметка на П.кия районен съд 316,80 /триста и шестнадесет лева и осемдесет стотинки/ лева, държавна такса върху присъдената издръжка.

Решението може да бъде обжалвано пред Благоевградския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____